

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 2Svk/22/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6022200510
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: prof. JUDr. Juraj Vačok
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2025:6022200510.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu prof. JUDr. Juraja Vačoka, PhD. a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu: JUDr. Juraj Rybár, správca, so sídlom Stráž 223, 960 01 Zvolen, IČO: 31 819 451, zastúpený: JUDr. Juraj Rybár, advokát, s. r. o., so sídlom: Stráž 223, 960 01 Zvolen, IČO: 47 252 952, proti žalovanému: Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k.: 74S/68/2022-75, takto

rozhodol:

- I. Kasačná sťažnosť sa zamietla.
- II. Účastníkom konania sa právo na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

odôvodnenie:

I. Konanie pred orgánmi verejnej správy

1. Žalobca sa žiadosťou z 2. júna 2022 v zmysle ustanovení zákona o slobode informácií v účinnom znení (ďalej len „zákon o slobode informácií“) domáhal sprístupnenia informácie - odpisov uznesení prokurátora, ktorými bolo rozhodnuté o sťažnostiach v trestnom konaní vedenom Ministerstvom vnútra SR, Prezídium Policajného zboru, národná kriminálna agentúra, odbor Stred, pod ČVS: PPZ-240/NKA-ST4-201, najmä uznesenia prokurátora sp. zn. Kv 108/19/6600 z 25. októbra 2021.

2. O žalobcovej žiadosti rozhodla Krajská prokuratúra Banská Bystrica (ďalej len „prvostupňový orgán“) rozhodnutím č. Ei 10/22/6600-2 zo 7. júna 2022 tak, že žiadosti nevyhovela. V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový orgán uviedol, že podľa § 55m ods. 6 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre (ďalej „zákon o prokuratúre“) môže prokuratúra zo závažných dôvodov odmietnuť sprístupnenie informácie podľa odseku 5, ak by sprístupnenie informácie mohlo zmariť alebo podstatne sťažiť dosiahnutie účelu trestného stíhania alebo porušiť práva a právom chránené záujmy. Prvostupňový orgán uzavrel, že žalobcovi nie je možné sprístupniť ním požadovanú informáciu - zaslať odpisy právoplatných uznesení prokurátora, pretože týmto by mohlo dôjsť k sťaženiu dosiahnutia účelu trestného konania v inej súvisiacej trestnej veci, vedenej krajskou prokuratúrou, ktoré nebolo doposiaľ skončené.

3. Žalovaný na základe odvolania podaného žalobcom doplnil dokazovanie o vyjadrenie dozorového prokurátora zo 7. júla 2022, ktoré bolo v administratívom spise založené pod č. Ei 216/22/1000-2 (ďalej len „vyjadrenie dozorového prokurátora“). Následne vydal rozhodnutie č. Ei 216/22/1000-3 z 11. júla 2022 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“), ktorým zamietol odvolanie a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Žalovaný dôvodil, že § 55m ods. 6 zákona o prokuratúre je lex specialis k zákonu o slobode informácií a jeho právna úprava má preto prednosť. Uvedené právne posúdenie je podľa žalovaného v súlade aj s rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, pričom poukázal na rozhodnutie sp. zn. 5Sži/4/2009 z 21. apríla 2010.

4. Žalovaný v nadväznosti na ustanovenie § 55 ods. 6 zákona o prokuratúre a s ohľadom na skutočnosti uvedené vo vyjadrení dozorového prokurátora uviedol, že žalobcom požadované uznesenia prokurátora

nie je možné sprístupniť, pretože ide o trestnú vec, súvisiacu s inými trestnými vecami, v ktorých sú v súčasnosti vykonávané vyšetrovacie úkony a preverujú sa skutočnosti rozhodujúce pre náležité zistenie trestnej zodpovednosti iných osôb. Preverenie skutkov nie je ukončené a ich zverejnením, hoci aj anonymizovaným, by mohlo dôjsť k sťaženiu alebo zmareniu vyšetrovania, a teda aj účelu trestného konania. V požadovaných uzneseniach sa taktiež nachádzajú skutočnosti podliehajúce povinnosti mlčanlivosti. Prvostupňovým rozhodnutím podľa žalovaného nedošlo k negatívnemu zásahu do práv žalobcu.

II. Konanie pred správnym súdom

5. Rozhodnutie žalovaného napadol žalobca správnu žalobou z dôvodov podľa § 191 ods. 1 písm. c), d), e) SSP. Žalobca mal za to, že rozhodnutie žalovaného vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov a zistenie skutkového stavu prvostupňovým orgánom bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci. Navrhol zrušenie prvostupňového rozhodnutia ako aj rozhodnutia žalovaného, alternatívne uloženie povinnosti sprístupniť žalobcovi požadované informácie.

6. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „správny súd“) rozsudkom č. k.: 74S/68/2022-75 (ďalej len „rozsudok správneho súdu“) podľa § 190 Správneho súdneho poriadku v účinnom znení (ďalej len „SSP“) správnu žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

7. Správny súd vyhodnotil námietku nedostatočného odôvodnenia ako nedôvodnú. Mal za to, že skutočnosti, ktoré uviedol žalovaný (zmarenie alebo sťaženie dosiahnutia účelu trestného konania v súvisiacej neskončenej trestnej veci, a porušenie práv a právom chránených záujmov) sú dostatočne určité a naplňajúce dôvod pre odopretie sprístupnenia požadovanej informácie podľa § 55m ods. 6 zákona o prokuratúre. Rozhodnutiu žalovaného podľa správneho súdu nechýba uvedenie ani skutkových ani právnych dôvodov a na dostatočnosť odôvodnenia rozhodnutia žalovaného nemala negatívny vplyv ani námietka žalobcu, že žalovaný v odôvodnení neuviedol číselné označenie súvisiaceho trestného konania, ktorým správne orgány dôvodili. Skutočnosť, že konanie nebolo konkretizované, podľa správneho súdu nič nemení ani na závažnosti dôvodu nesprístupnenia, pretože postačuje, že ide o súvisiace konanie, v ktorom sú skutky v štádiu preverovania.

8. Správny súd nekonkretizovanie súvisiaceho trestného konania vyhodnotil ako súladné so zákonom aj z toho dôvodu, že prokuratúra je viazaná § 11 ods. 1 písm. d) zákona o slobode informácií, podľa ktorého informácie, týkajúce sa rozhodovacej činnosti orgánov činných v trestnom konaní s výnimkou informácií poskytovaných podľa § 55m zákona o prokuratúre, obmedzí alebo nesprístupní, ak sa týkajú rozhodovacej činnosti. Pokiaľ by žalovaný takéto informácie žalobcovi poskytol v rámci odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, bol by jeho postup v rozpore so zákonom o slobode informácií a tiež § 6 Trestného poriadku v účinnom znení (ďalej len „Trestný poriadok“). Je preto v súlade s § 11 ods. 1 písm. d) zákona o slobode informácií, keď žalovaný v odôvodnení rozhodnutia bližšie údaje o preverovaných skutkoch, a teda konkrétne údaje preukazujúce, že ide o súvisiace trestné veci neuviedol, resp. uviedol v obmedzenom rozsahu.

9. Ako nedôvodnú vyhodnotil správny súd tiež námietku nedostatočného zistenia skutkového stavu, nakoľko ho žalobca podľa správneho súdu nekonkretizoval a skutkovo neodôvodnil. Žalobca v nadväznosti na tvrdené nesprávne právne posúdenie síce prostredníctvom poukazu na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky argumentoval výkladom ustanovenia § 11 ods. 1 písm. d) zákona o slobode informácií, avšak v znení účinnom do 31. decembra 2011. Predmetné ustanovenie bolo s účinnosťou od 1. januára 2012 zmenené zákonom č. 220/2011 Z. z. a bola prijatá nová úprava zverejňovania a sprístupňovania rozhodnutí v zákone o prokuratúre. Z uvedeného dôvodu správny súd nevyhovел ani námietke nesprávneho právneho posúdenia veci a správnu žalobu zamietol.

III. Kasačná sťažnosť žalobcu, vyjadrenie žalovaného

10. Žalobca podal proti rozsudku správneho súdu kasačnú sťažnosť z dôvodov, že správny súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a vec nesprávne právne posúdil (§ 440 ods. 1 písm. f) a g) SSP).

11. Žalobca opakovane namietal, že podľa § 55m ods. 6 zákona o prokuratúre musí byť odmietnutie sprístupnenia informácií riadne odôvodnené. Podľa žalobcu je nevyhnutné bližšie vysvetliť, prečo by sprístupnenie takejto informácie mohlo zmariť alebo podstatne sťažiť dosiahnutie účelu trestného stíhania alebo porušiť práva a právom chránené záujmy. Jednoduché konštatovanie, že k niečomu takému by mohlo dôjsť považuje za nedostatočné, nekonkrétne a príliš všeobecné, čo nemožno považovať za riadne odôvodnenie rozhodnutí správnych orgánov. Rozhodnutie žalovaného preto podľa

žalobcu nespĺňa požiadavky vyplývajúce z § 55 ods. 6 zákona o prokuratúre v spojení s § 47 ods. 3 správneho poriadku v účinnom znení (ďalej len „správny poriadok“) a správny súd otázku dostatočnosti odôvodnenia rozhodnutí správnych orgánov nesprávne právne posúdil.

12. Žalobca ďalej namietal, že správny súd vôbec neuvádza, či konštatované skutočnosti aj reálne zodpovedajú skutkovému stavu vo veci. Správny súd prevzal argumentáciu žalovaného bez toho, aby túto podrobil prieskumu. Konanie, resp. nekonanie správneho súdu v tomto smere podľa žalobcu zakladá kasačný bod podľa § 440 ods. 1 písm. f) SSP.

13. Za nesprávne právne posúdenie žalobca považuje taktiež záver správneho súdu, v zmysle ktorého dôvody nesprístupnenia požadovaných rozhodnutí uvádzané žalovaným (vedenie súvisiaceho trestného konania, skutočnosti podliehajúce povinnosti mlčanlivosti a pod.) zodpovedajú požiadavke závažnosti dôvodov podľa § 55m ods. 6 zákona o prokuratúre.

14. Podľa žalobcu je totiž nutné rozlišovať medzi meritórnymi a nemeritórnymi rozhodnutiami prokurátora, pretože kým v prípade nemeritórnych rozhodnutí je potrebné preukázať osobitný záujem verejnosti na ich sprístupnení, v prípade meritórných rozhodnutí je potrebné preukázať osobitný záujem na ich nezverejnení, resp. nesprístupnení. Žalobca žiadal o sprístupnenie právoplatných rozhodnutí o skončení veci v predprípravnom konaní, preto ich nesprístupnenie by malo byť skôr výnimočné a podložené závažnými dôvodmi. V rozhodnutí žalovaného však akékoľvek konkrétne a závažné dôvody chýbajú. Žalovaný tak nemal zákonný dôvod požadované rozhodnutia nesprístupniť a správny súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia veci.

15. Z vyššie uvedených dôvodov žalobca kasačnému súdu navrhol, aby podľa § 462 ods. 2 SSP zmenil rozsudok správneho súdu tak, že rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie, alternatívne, aby podľa § 462 ods. 1 SSP rozsudok správneho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

16. Ku kasačnej sťažnosti sa vyjadril žalovaný tak, že zotrval na svojom posúdení veci ako aj na dôvodoch, pre ktoré nie je možné vyhovieť žiadosti žalobcu. Zdôraznil, že predmetná trestná vec je v štádiu prípravného konania (predsúdne konanie), ktoré je zo svojej podstaty a najmä účelu neverejné. Trestný poriadok taxatívne vymedzuje subjekty, ktorým sa v tomto štádiu konania jednotlivé druhy rozhodnutí doručujú. Právo posúdiť a rozhodnúť, či môže dôjsť k sťaženiu alebo k zmareniu účelu trestného konania má podľa žalovaného prokurátor, ktorý vec pozná z výkonu svojej dozorovej činnosti, a teda nevyhovenie žiadosti o sprístupnenie informácie je v tomto prípade zákonné a legitímne a nepredstavuje negatívny zásah do práv žalobcu na informácie. Preverenie skutkov nie je ukončené a ich zverejnením, hoci aj anonymizovaným, by mohlo dôjsť k zmareniu alebo sťaženiu vyšetrovania a účelu trestného konania, ktorým je zistenie a usvedčenie páchatel'a. Kasačnú sťažnosť navrhol ako nedôvodnú zamietnuť.

IV. Posúdenie veci kasačným súdom

17. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v postavení kasačného súdu (ďalej aj „kasačný súd“) preskúmal rozsudok správneho súdu v rozsahu podanej kasačnej sťažnosti. Jeho príslušnosť pre toto konanie a rozhodnutie je daná v § 11 písm. h) SSP.

18. Kasačný súd s ohľadom na § 455 SSP nepovažoval za potrebné nariadiť vo veci pojednávanie a rozhodol o kasačnej sťažnosti bez jeho nariadenia. Rozsudok bol vyhlásený verejne po oznámení dňa vyhlásenia v súlade s § 137 ods. 4 SSP.

19. So zreteľom na § 439 ods. 1, § 442 ods. 1, § 443 ods. 1 SSP v znení účinnom do 30. júna 2023 kasačný súd skonštatoval, že podaná kasačná sťažnosť smeruje proti rozsudku, voči ktorému je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou a včas. Súdny poplatok bol zaplatený.

20. Kasačný súd po posúdení veci dospel k záverom, ktoré odôvodňuje v nasledovnom texte.

21. Podľa § 464 ods. 1 SSP: ak kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola predmetom konania pred kasačným súdom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na obdobné rozhodnutie, ktorého prevzatú časť v odôvodnení uvedie. Vzhľadom na skutočnosť, že kasačný súd už rozhodoval vo veci, ktorú možno považovať za obdobnú, a to vzhľadom na totožnosť účastníkov konania, skutkových okolností, právnych otázok, odôvodnenia rozsudkov správneho súdu aj bodov kasačnej sťažnosti, kasačný súd odkazuje na prevzatú časť rozsudku sp. zn. 5Svk/22/2023 z 25. apríla 2024:

26. Právo na informácie garantované v čl. 26 Ústavy slovenskej republiky je limitované požiadavkou nezasahovať do vlastnej rozhodovacej činnosti súdov či orgánov činných v trestnom konaní v priebehu konania, a to v záujme objektivity a nestrannosti posudzovanej konkrétnej právnej veci. Tiež je limitované nevyhnutnými opatreniami na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosti štátu, verejnej bezpečnosti,

verejného zdravia a mravnosti, územnej celistvosti a podobne. Tieto obmedzenia vyplývajú z osobitných ustanovení právnych predpisov; pre oblasť trestného konania sú to najmä § 11 ods. 1 písm. d) zákona o slobode informácií, § 55m ods. 6 zákona o prokuratúre, a § 6 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku.

27. Kasačný súd poukazuje na to, že cieľom zákonného obmedzenia práva na informácie o rozhodovacej činnosti súdov a orgánov činných v trestnom konaní je ochrana pred neprímeraným zasahovaním do vlastnej rozhodovacej činnosti súdu a orgánov činných v trestnom konaní a tým aj verejný záujem na nestrannom a nezávislom súdnictve resp. výkone činnosti orgánov činných v trestnom konaní. Tým, že povinné osoby nesprístupňujú informácie o prebiehajúcich konaniach pred konečným rozhodnutím vo veci, je vylúčená verejná diskusia, ktorá by mohla ovplyvniť sudcov alebo orgány činné v trestnom konaní pri ich rozhodovaní (ide napr. o informácie o postupe vyšetrovania, o úkonoch a rozhodnutiach v trestnom konaní). Táto výnimka zo sprístupňovania informácií má teda chrániť nezávislosť a nestrannosť dotknutých osôb. Naopak povinné osoby sprístupňujú informáciu o výsledku ich rozhodovacej činnosti, teda procesné alebo meritórne rozhodnutie, ktoré má za následok koniec konania, čím je zachovaná verejná kontrola (rozsudok kasačného súdu sp. zn. 4Sžik/3/2020, zo dňa 14. decembra 2021).

28. Poskytovanie informácií o trestnom konaní striktno upravuje Trestný poriadok v § 6. Táto úprava vzhľadom na charakter trestného konania a zásadu prezumpcie neviny, neumožňuje orgánom činným v trestnom konaní poskytnúť iným ako zákonom určeným osobám odpisy rozhodnutí z prípravného konania, resp. tieto rozhodnutia zverejňovať. V súdnej veci ide o požadované informácie - uznesenia zo štádia pred začatím trestného stíhania.

29. Žalobca v kasačnej sťažnosti namietal nepreskúmateľnosť a arbitrárnosť rozsudku správneho súdu, spočívajúcu v tom, že povinná osoba, ako aj krajská prokuratúra, dostatočne nevysvetlili závažnosť dôvodov pre nesprístupnenie informácií. Kasačný súd v tejto súvislosti v konkrétnostiach poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku správneho súdu, ktorý v odôvodnení poukázal na § 55m ods. 5 ods. 6 zákona o prokuratúre, v zmysle ktorého prokuratúry sprístupňujú verejnosti na základe žiadosti podľa zákona o slobodnom prístupe k informáciám všetky právoplatné uznesenia prokurátora vrátane uznesení, ktoré nie sú rozhodnutiami vo veci samej. Povinnosť sprístupnenia informácie podľa odseku 5 môže prokuratúra zo závažných dôvodov odmietnuť, ak by zverejnenie rozhodnutia alebo sprístupnenie informácie mohlo zmať alebo podstatne sťažiť dosiahnutie účelu trestného stíhania alebo porušiť práva a právom chránené záujmy.

30. Kasačný súd poukazuje na to, že rozhodnutie žalovaného bolo vydané po doplnení dokazovania žalovaným, a je odôvodnené skutočnosťami plynúcimi z vyjadrenia príslušného dozorového prokurátora zo dňa 07.07.2022, ktoré sa pod č. Ei 215/22/1000-2 nachádza v administratívnom spise, a ktoré v podstate prevzal aj správny súd do rozsudku. Tento prokurátor v stanovisku vysvetlil, že v súvisiacej trestnej veci sú v súčasnom štádiu vykonávané vyšetrovacie úkony a preverujú sa skutočnosti rozhodné pre zistenie trestnej zodpovednosti konkrétnych osôb. V uzneseniach, požadovaných žalobcom, sa podľa zistení žalovaného nachádzajú skutočnosti, ktoré podliehajú povinnosti mlčanlivosti. ... Taktiež správny súd v napadnutom rozsudku dostatočne vysvetlil úvahu, že uznesenia nie je možné zverejniť, pretože aj po anonymizácii by bolo možné ustáliť osoby uvedené v uznesení, čo by mohlo porušiť ich práva a oprávnené záujmy.

...

32. V súvislosti s námietkou absencie závažnosti dôvodov na odmietnutie sprístupnenia požadovaných informácií je potrebné poznamenať, že aj zverejnením procesných rozhodnutí podľa § 55m ods. 5 zákona o prokuratúre možno zmať alebo podstatne sťažiť dosiahnutie účelu trestného stíhania alebo porušiť práva a právom chránené záujmy. Správny súd v bode 35 napadnutého rozsudku akceptoval ako dostatočný popis závažnosti dôvodov úvahy žalovaného v bodoch 52-55 rozhodnutia žalovaného (zhrnuté v bodoch 3 a 4 odôvodnenia tohto rozsudku).

33. Žalobca sám v kasačnej sťažnosti uvádza, že „sprístupnením nemeritórnych rozhodnutí vydaných v konaní, ktoré ešte nie je vedené proti konkrétnemu obvinenému, ale len „vo veci“ by sa tak páchatel mohol dozvedieť, aké dôkazy proti nemu existujú a akým smerom sa trestné konanie vyvíja. Je potrebné v tomto smere prisvedčiť samotnej kasačnej argumentácii, v zmysle ktorej v prípade nemeritórnych rozhodnutí je namieste prioritne uprednostniť práva a právom chránené záujmy dotknutých osôb.

34. Ďalej žalobca v kasačnej sťažnosti namietal, že správny súd neuviedol, či žalovaným uvedené skutočnosti aj reálne zodpovedajú skutkovému stavu. Žalobca tým v podstate teraz vyčíta správne mu súdu, že sám nevykonal dokazovanie, hoci to v žalobe ani nepožadoval. Aj vo veciach práva na prístup k informáciám je však úloha správneho súdu najmä prieskumná, a pokiaľ je podľa názoru správneho súdu rozhodnutie o nesprístupnení riadne odôvodnené, nie je povinný sám zisťovať skutkový stav. V súdnej veci správny súd považoval za dostatočnú skutkovú oporu práve spomínané informácie plynúce

z vyjadrenia dozorového prokurátora, a zistenia z úradnej činnosti orgánov prokuratúry. V prípade pochybnosti by zaiste správny súd mohol využiť postup podľa § 84 SSP.

35. Kľúčovej námietke o nekonkrétnosti dôvodov nesprístupnenia požadovanej informácie kasačný súd nevyhovel s ohľadom na osobitosť predmetu konania. Kasačný súd poukazuje na to, že žalovaný vychádzal z vyjadrenia dozorového prokurátora, čo je dôkazný prostriedok, a z neho vyplynulo, že sprístupnením požadovaných dokumentov by došlo k ohrozeniu účelu trestného konania. Z povahy veci vyplýva, že uvádzanie skutkových podrobností zo súvisiacich trestných konaní by priamo mohlo ohroziť chránený verejný záujem na odhaľovaní trestnej činnosti. Hoci sa sťažovateľ domáhal toho, aby žalovaný uviedol aspoň to, či pri iných konaniach ide o súvislosť s objektívnou stránkou alebo subjektívnou stránkou trestného činu, resp. špecifikáciu, či ide o ochranu daňového, bankového alebo iného tajomstva, nie je zrejmé, ako by táto informácia uspokojila žalobcu, ktorý v podstate požaduje od žalovaného, aby v odôvodnení konkrétne uviedol, ako súvisia požadované uznesenia s inými trestnými vecami. S ohľadom na zásadne neverejný priebeh prípravného konania i postupu pred začatím trestného stíhania v okolnostiach veci kasačný súd má za to, že je potrebné akceptovať ako dostatočné odôvodnenie rozhodnutia žalovaného aj poukaz na zistenia plynúce zo stanoviska dozorujúceho prokurátora. Keby bol žalovaný v rámci odôvodnenia nesprístupnenia informácie tautologicky povinný vyjaviť práve tie skutočnosti, ktorých neverejnosť je dôvodom nesprístupnenia, rozhodnutie o nesprístupnení by tak prakticky stratilo zmysel. Pri konflikte žalobcovho práva na informácie a tohto verejného záujmu na odhaľovaní trestnej činnosti je podľa kasačného súdu v súlade so zákonom i ústavou, keď sa uprednostní verejný záujem. Navyše konkrétnosti z tzv. súvisiacich trestných vecí sú neverejné a utajené v zmysle § 6 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, ak napĺňajú tam uvedené pojmové znaky. Preto ich nemožno zverejniť ani ako základ odôvodnenia rozhodnutia o nesprístupnení uznesenia z formálne iného prípravného konania alebo postupu pred začatím trestného stíhania.

36. V súvislosti s argumentáciou žalobcu o povinnosti povinnej osoby sprístupniť požadované rozhodnutia, i keď nešlo o meritórne rozhodnutia, pretože išlo o rozhodnutia - uznesenia, ktorými prokurátor zamietol sťažnosť oznamovateľa (poškodeného) proti uzneseniu vyšetrovateľa o odmietnutí veci podľa § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku, teda ide o právoplatné rozhodnutia o skončení veci v predprípravnom konaní, kasačný súd poukazuje na skutočnosť, že zákonná úprava prokuratúry v § 55m ods. 1 zákona o prokuratúre ukladá povinnosť zverejňovať v zákonnej lehote právoplatné uznesenia prokurátora, ktorými sa skončilo konanie vedené proti určitej osobe. Požadované uznesenia však nepochybne nie sú uzneseniami, týkajúcimi sa vedenia trestného stíhania voči určitej osobe, ale išlo o tzv. uznesenia „vo veci“, teda bez obvinenia vo vzťahu k určitej osobe. Na tieto rozhodnutia sa nevzťahuje zákonná povinnosť zverejnenia po nadobudnutí právoplatnosti.

37. Kasačný súd teda sumarizuje, že v okolnostiach veci sa mu javí ako udržateľný záver správneho súdu o tom, že žalovaný ako povinná osoba dostatočne vysvetlil závažnosť dôvodov pre nesprístupnenie informácií, keď s poukazom na konkrétne vyjadrenie dozorového prokurátora uviedol, že ide o trestnú vec, súvisiacu s inými trestnými vecami, v ktorej sú vykonávané vyšetrovacie úkony a preverované skutočnosti rozhodné pre náležité zistenie prípadnej trestnej zodpovednosti konkrétnych osôb; zverejnením skutkov, aj anonymizovaných by mohlo dôjsť k zmareniu a sťaženiu vyšetrovania, a teda aj účelu trestného konania, ktorým je zistenie a usvedčenie páchatel'a; v uzneseniach sa nachádzajú skutočnosti podliehajúce povinnosti mlčanlivosti; aj po anonymizácii by bolo možné ustáliť osoby, ktorých sa týka vyšetrovanie, čím by sa mohli porušiť ich práva a oprávnené záujmy. Zároveň kasačný súd nespochybňuje, že každú žiadosť o sprístupnenie informácie je potrebné posudzovať individuálne, s ohľadom na skutkové okolnosti.

38. Po vyhodnotení závažnosti kasačných dôvodov vo vzťahu k rozsudku správneho súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu kasačný súd konštatuje, že námietky žalobcu neprivedili záver o nezákonnosti rozsudku správneho súdu, preto ich vyhodnotil ako nedôvodné, a jeho kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP zamietol.

22. Z vyššie uvedených dôvodov kasačný súd nevzhladol dôvodnosť kasačnej sťažnosti ani v prejednávanej veci a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

IV.1 Záverečné zhodnotenie

23. Podľa § 461 SSP: Kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná. Kasačný súd keďže nezistil dôvodnosť kasačnej sťažnosti, rozhodol podľa citovaného ustanovenia.

24. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 a § 168 SSP: žalovanému prizná správny súd podľa pomeru jeho úspechu vo veci voči žalobcovi právo

na náhradu dôvodne vynaložených trov konania iba, ak to možno spravodlivo požadovať. Orgánu štátnej správy však náhradu trov právneho zastúpenia možno priznať len výnimočne, spôsobom uvedeným vo výroku rozsudku. Kasačný súd žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko v kasačnom konaní nebol úspešný. Kasačný súd nepriznal trovy konania ani žalovanému. Ten bol síce v konaní úspešný, avšak má postavenie orgánu štátnej správy a kasačný súd nevzhladol žiadne výnimočné dôvody, pre ktoré by mu mali byť trovy konania priznané.

25. Podľa § 3 ods. 3 písm. a) zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v účinnom znení výkon súdnictva v predmetnej veci prešiel od 1. júna 2023 zo správneho súdu na Správny súd v Banskej Bystrici. Z tohto dôvodu bude aj tento rozsudok doručovaný cestou Správneho súdu v Banskej Bystrici.

26. Toto rozhodnutie prijal kasačný súd jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.